

[Berlau]

Der er nogle problemer med at gennemføre sådanne love, som forbyder befolkningen – dem, der bor uden for dette hus – at foretage forskellige aktiviteter, især hvis det er noget, som den ellers har moret sig med igennem et langt stykke tid, for det bringer nok befolkningen i en vis irritation. Vi har det nok sådan alle sammen – sådan havde jeg det i hvert fald forleden dag, da jeg fik en seddel fra Præsidiets om, at nu måtte man ikke ryge her og nu måtte man ikke ryge dér. Det var en besked om, at nu skulle man gøre sådan og nu skulle man gøre sådan. At give beskeder til folk på den facon er noget, man bør holde op med omkring børnehavestadiet.

Forslagene, som de foreligger – og det gælder egentlig dem begge – er typisk fabrikeret af folk, som beskæftiger sig meget med politik, og som arbejder i dette hus. Begge forslag tager nemlig udgangspunkt i, at man ikke skal ryge ved møder, men det er altså ikke hele befolkningen, der går til møder. Der er faktisk en stor del af dem, som vi skriver skatter ud for herinde, som beskæftiger sig med noget andet end at holde møder.

Derfor bør man, hvis man skal lave et forslag, som skal have den ringeste virkning i den retning, som man ønsker, og som vi jo kan tilslutte os, udforme forslaget på en helt anden facon i stedet for f.eks. at nævne Folketinget og domstolene særskilt og de øvrige offentlige institutioner på en anden facon; det fører ikke til noget godt.

Forslagene er efter vores bedste opfattelse uforståelige; de er dårlige, for ikke at sige elendige. På den anden side må man se i øjnene, at der har været udvist en hel del fantasifuldhed. Vi har noteret os, at lovforslagene ikke gælder for gangarealer og toiletter. Det betyder jo, at vi i fremtiden kan få et sammenrend på toiletterne af folk, der ryger, og måske vil vi kunne få en anden form for korridorpolitik end den, der har været ført i en årrække herinde.

Vi har noteret os, at Folketingsgrupperne i en vis udstrækning er blevet stillet frit i denne diskussion. Det kan man have en vis sympati for. På den anden side set: Med de forskellige fraktioner, jeg, i den korte tid jeg har været herinde i Folketinget, har opdaget eksisterer, har det givet mig anledning til en vis bekymring, hvis man ud fra nogle forskellige interesser begynder at stille folketingsmedlemmerne frit. Jeg så

i en avis forleden dag, at vi har en klipfiskeklub herinde i Folketinget, og blev egentlig en smule forundret, for jeg kom til at tænke på, hvad der vil ske, hvis »klipfiskene« bliver et større antal herinde. Vil de begynde på tværs af partigrupperne at beskæftige sig med deres habitus? Hvis der også er en vegetargruppe, kan vi få interessante ordvekslinger her fra talerstolen.

Hvis der skal være nogen som helst realitet i disse forslag, altså hvis man ønsker at begrænse rygning, gør man det ikke med elendigt formulerede forslag som disse her. Så mangler man det væsentligste element i det, nemlig at forbyde brugen af reklamer, for det er jo igennem reklame, at børn og unge i dag påvirkes, således at muligheden for og ønsket om at komme til at ryge eksisterer. Vi ved, at der f.eks. blandt børn af forældre, der ryger, er en dalende tendens til, at de starter med at ryge. Det vil sige, at der er en fornuftig udvikling i samfundet på dette felt.

Hvis man vil gøre noget ved det, skal man gøre det på en ordentlig og rigtig måde; så må man gribe fat ved ondets rod og forbyde, at der bliver annonceret på en måde, der påvirker befolkningen til at begynde at ryge. Jeg mener altså ikke, at de to forslag, som foreligger her, vil kunne bidrage ret meget i den retning.

Jeg skal slutte af med at sige, at vi er positive over for forslagene.

Poulsgaard (FP):

Ministeren startede debatten med at sige, at hun håbede, vi ville undgå at få en følelsesladet debat. Jamen er det et formål i sig selv at undgå en følelsesladet debat? Når man træder frihed under fode – ministeren må have mig undskyldt – er der nogle følelser, der bliver vakt. Her bliver frihed trådt under fode på den groveste måde. Nu har jeg siddet og lyttet til det meste af debatten her, og man kan frygte, hvis man virkelig opretholder partidisciplin, at der er et flertal, og så må vi ikke tale om følelser. Så er der et flertal herinde, der bestemmer.

Jeg vil gerne følge det op, som ordføreren for Fælles Kurs sagde. Jeg forstår heller ikke, at Præsidiets kan tillade sig lige pludselig at sætte forbudsskilte op og fjerne askebægre. Vi får en seddel som nogle andre uartige skoledrenge om, at vi ikke må ryge de og de steder. Og i går fik vi at vide, at fru Aase Olesen har dikteret, at der ikke må ryges i Nordisk Råd mere. Det er fantastisk, at et enkelt medlem, når man ellers